

kant" staan, zullen geveld, de huizen misschien tot winkels verbouwd worden. Over enkele jaren zal het moeite kosten zich voor te stellen dat ooit een kunstenaar in deze buurt naar de teekenstift greep.

Toch is nog hier en daar aan de dempingsijveraars een hoekje ontsnapt, waar oud-Amsterdam bewaard is gebleven in al zijn Venetiaanschheid, zooals hier aan het Kolkje. Een rij pakhuizen aan een smalle kade, daar naast een water, dat breder is dan de weg te land, aan den anderen kant begrensd door huizen die oprijzen uit de gracht en deuren hebben die men alleen te water bereiken kan. Ook een kerk, de hoofdkerk van het Roomsche Amsterdam,

Het IJ van den Westerdokdijk gezien.

staat aan deze zijde met haar muren in het water. Haar voorgangster, die eens evenzeer de St. Nicolaaskerk heette maar nu reeds sinds eeuwen een andere eeredienst binnen haar muren moet gedogen, sluit met haar toren het schilderachtige plekje af. Het is een onaanzienlijk buurtje, maar een echt stukje onvervalscht oud-Hollandsch Amsterdam, nauw, onregelmatig, in hoofdkleur grauw, met forsche tegenstellingen en krachtige schaduwen, overgoten met een tint van droefgeestigheid, die den beschouwer geen enkel oogenblik doet vergeten dat het brokje Venetië dat hij hier voor zich heeft, gelegen is onder een noordelijken hemel.

Loopt gij het burgwallekje ten einde, dan staat gij eensklaps in dat gedeelte van Amsterdam waar de zeeman na behouden tehuisvaart zijn zwaar verdiende gage op niet altijd even kiesche wijze in korten tijd weder kwijt raakt. Daar klinken des avonds uit hel verlichte huizen de toonen van ontstemde orkesten, draaiorgels en orkestrions en wordt de weinig verwende varengast met allerlei verloksele van de eene verzoeking in de andere gebracht.

Want dit gedeelte van Amsterdam is vlak aan het IJ gelegen.

Het IJ! die arm van de groote zee waaruit al de rijkdom, de voorspoed, de macht ontsproten is waarover Amsterdam eenmaal te beschikken heeft gehad. Nu is het ingekneld tusschen dammen en dijken en als gekerkerd.

Zijn slappe bodem is gedwongen geworden allerlei werken te dragen ten dienste van de ratelende en dreunende locomotief, zijn water is afgescheiden van de ruime zee en heeft er nog maar doór sluizen en duikers gemeenschap mede, de honderden schepen die het eenmaal in lange rijen een ligplaats